

Выходятъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ русскихъ святъ) о 5-ой годъ поп. Литеръ додатокъ „Библиотекѣ найнамъ, повѣстей“ выходятъ по 2 печатъ аркушѣ кож; ого 15-го и послѣднего дня каждого мѣсяца.

Редакці: „Администрація“ подѣ Ч. 44 улицы Галицка.

Рукописи звертаются лишь на попередне застереженъе оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣтъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелано“ по 20 кр. а. в.

Рекламація неопечатаній вѣдѣтъ бѣтъ порта.

Предласту и иноераты принимаютъ: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣдѣна Naassenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukas, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Naassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Navas. Въ Ростоу Редакція „Кіевской Старина“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Радла 9.

ДѢЛО

Предласта на „Дѣло“ для Астріи: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
 на пѣть року . . 6 ар. на пѣть року . . 6 рубл.
 на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“:
 на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
 на пѣть року . . 8 ар. на пѣть року . . 8 рубл.
 на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . ар. 5— на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
 на пѣть року . ар. 2-50 на пѣть року . . 2-50 р.
 Для Вазармилъ, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . . . 15 ар.
 на пѣть року . . . . . 7-50 ар.
 на чверть року . . . . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотекѣ“: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар.
 Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

По процесѣ Михалка и тов.

II.

На подѣставѣ объективныхъ премісъ прійшли мы въ першій статіи до заключеня, що поведење заряду Заведенія було некорректне, коли бѣтъ не всолидаризувався съ актомъ обжалованя Михалка и Киндлера. Нынѣ прійдется намъ рѣшати пытанъе, чи обжаловані прокураторію дѣлала въ користь Заведенія, чи на его шкоду? При тѣмъ буде не менше цѣкавою рѣчею, посередъ якихъ обставинъ склалися справы такъ, що Заведеніе було вже на дорожѣ до ликвидаціи, — коли вже не конуру.

На перше пытанъе отвѣдъ проста и легка. Наколи Заведеніе до санаціи свои — може навѣтъ лишь хвилевою — потребувало російской позички въ сумѣ 1,185.000 ар., то певна рѣчь, що въ Заведеніи были матеріальні страты не менші бѣтъ сеи сумы. А наколи въ процесу, въ вѣдѣнанъе заприсяженныхъ свѣдковъ показалося, що всеми финансовыми дѣлами Заведенія орудувавъ Михалко самъ, то въ першій линіи бѣтъ бунъ и есть головнымъ виновникомъ всеѣхъ тыхъ стратъ. До такого заключеня веде вѣдѣрона легка и кожрый вѣдѣромысличій чоловікъ осудитъ рѣчь въ тѣмъ дусѣ, хоты бѣтъ ему не были вѣдѣстны и тайны Заведенія, якихъ есть дуже багато; хоты бѣтъ и не знавъ исторіи пережитой санаціи. Якъ высокій суть тѣи страты, годѣ сказати съ всею точностею. Мы пересвѣдчені, що и нынѣшня дирекціи не знала-бы подати точной сумы стратъ, акъ утерѣло Заведеніе въ вины Михалка и его товариша Киндлера. Оба они фигурують въ контовыхъ книгахъ Заведенія акдо дописувателѣ на суму 400.000 ар., а на покритъе сего довгу — яка ипотека реальна?

Въ своѣмъ часѣ, коли вложено у насъ санаціиный комитетъ, выказала контрольная комисія дефицитъ Заведенія на 500.000 ар., а фактовый бухгалтеръ, п. Лшонванъ подѣдѣтъ суму до 770.000 ар., являючи, що до санаціи потрібно акъ-равъ 1,200.000 ар., т. е. точно такой сумы, яку опѣсла одержано въ Россіи. Рахунокъ отже сходится цѣлкомъ и мы не можемо иначе сказати, акъ то, що Заведеніе утерѣло черезъ Михалка и Киндлера безповоротно дуже велику матеріальну страту, котру покриты не въ силѣ жадець въ

виновникѣтъ. Руского, кроваво вложеного гроша пропало въ Заведеніи — нивко числечи — до 700.000 ар. бо конто дописувателѣвъ представляе ще нынѣ поважну суму 630.000 ар.

Бывше входить въ подробности не хочемо. На нынѣшній дирекціи, на нашъ поглядъ, спочивае строгій обявокъ, членамъ свѣмъ адати вѣрну о всемъ справу. Пождемо до мая на билансъ. Але нѣтъто не може намъ вмѣнати въ вло, наколи вѣдѣнанъе свѣдковъ въ часѣ процесу вберемо въ одну цѣлѣсть и бѣдай въ приближеніи вѣдѣкструемо господарку, яка велася въ Заведеніи въ часѣ, коли Михалко и Киндлеръ были тамъ функционерами „съ повнымъ довѣрїемъ“. Бути може, що обравъ сеи господарки вѣдѣны бѣдай трѣхи на тыхъ, що глядять бѣдше на имена акъ на моральну стѣднѣсть людей, котрымъ у насъ неравъ поручаются важніи и жизніи справы народу. Заховуемо при тѣмъ дискрецію и не хочемо публично прати брудне шматье, котре лежитъ поховане въ скрынкахъ, а обмежимъ на субстратъ, акъ въ минатурѣ подали намъ легоньке лише свѣдѣство и остаточна розправа карна. Они выказали:

что въ Заведеніи Михалко въ одной особѣ бунъ директоромъ, старшимъ бухгалтеромъ и членомъ управляющаго совѣта, — аномалия, акои не подыблемо въ нѣкакой солиднѣй финансовѣи институціи;

что Михалко мавъ прїступъ до головной касы, бравъ и вкладывъ тамъ грошѣ безъ перереденя рахункѣвъ черезъ кассовѣ книги и ликвидатуры, а нѣтукою все або на свисткахъ паперу, або крейдою на табличцѣ;

что такой самый прїступъ мавъ Михалко и до портфелю векселевого, бравъ въ бѣтмѣхъ векслѣ, акъ хотѣвъ, безъ контролѣ, вставлявъ ихъ, де самъ хотѣвъ, присовѣвъ за то годѣвку безъ всякого контролѣ, або — что найкрасше — фальшивѣ векслѣ;

что въ портфелю векселевъ находились фингованѣ векслѣ, съ подписами людей, котрѣ вѣдѣсь, жили на мѣсяди;

что сплаченѣ векслѣ лишались побѣч ново выставленыхъ въ тѣмъ самѣмъ портфелю и служили до выказу активѣвъ;

что неравъ жиранта выпускаювъ облигу; что Михалко подписывавъ людей; безъ ихъ вѣдомости на векселяхъ акдо акцентантовъ;

что на векселяхъ фальшовано подписы директорѣвъ;

что Михалко укладывъ фальшиво билансы, вписувавъ въ нихъ фингованѣ сумы;

что „сомнительнѣ“ вѣрительности вкладывъ въ активы Заведенія;

что д-ру Добрянскому — акъ сей вѣдѣнавъ, — подсувавъ рѣзніи рѣчи до подпису;

что его не обоваувавъ нѣкакой регуляминъ и что подвластнѣи урядники оставали подѣ его терроризмомъ;

что такой урядники, акъ кассѣръ и контрольоръ черезъ Михалка не могли держатися своего регулямину, а мѣтмами нѣтъто на то не авертывъ уваги; прѣтнвно, коли урядники жалувались д-ру Добрянскому на все аномальности, бѣтъ казавъ имъ: „Добре, добре! Робѣтъ такъ, акъ п. Михалко каже!“;

что въ загалѣ Михалко бунъ пашою въ Заведеніи, а мимо представленъе дирекціи и управляющаго совѣта не обмежали его въ тѣи самовѣднѣй функции...

Се все выказала розправа и свѣдѣство, и акъ видко, о надъужитыхъ Михалко поодинокѣи людѣ въ Заряду Заведенія мусѣли багато знати, коли акдо свѣдки, и не тягненѣи дуже за языкъ, умѣли розказати такъ багато красныхъ рѣчей...

Але на розправѣ они показали крайну индоленцію и небалѣсть. Самѣ члены заряду — акъ деакѣ въ нихъ ѣ самѣ признавалися — не мали понята, что дѣвѣи въ Заведеніи, и не старалися навѣтъ того доходити... На подѣставѣ сѣхъ вѣдѣнанъе прїшла одна въ львовскихъ газетъ навѣтъ до такого пересвѣдченя, что въ тѣмъ индолентнѣмъ товариствѣ и при такѣмъ регуляминѣ — т. е. при такѣмъ безрегулярности — Михалко мусѣвъ ступити на тую дорогу, котра завела его ажъ до увѣнчѣна.

Мимо того цѣле се товариство людей нашло въ нашѣмъ краю на стѣдкомъ довѣрїи, что ему поручено орудувати двомиліоннымъ тяжко придбанымъ капиталомъ! Чи нынѣ буде лучше, — не хочемо судити. Але нынѣ можемо сконстатувати, что перестороги, акъ коли выходили бѣтъ щирыхъ и совѣстныхъ Русинѣвъ, накликуючи до роземотреня финансовыхъ операціи Заведенія, показуются по процесѣ Михалка всевѣмъ оправданымъ. Не ходило тутъ нѣ трѣхи о подкопанъе рускою финансовою инсти-

туціи, а просто о то, щобъ усторонити въ Заведенія мальвервантовъ и индолентѣвъ.

Будъ акъ будь справа Михалка и товаришѣвъ повинна причинитися нынѣ до санаціи нашей суспѣльности — не въ однімъ вглядѣ!

Святкованъе памяти Т. Шевченка.

XXV-тѣ роковины смерти незабутного Тараса, отоваткували студентѣи рускою гимназіи для 6 л. марта вечеркомъ музыкально-декламаторскимъ. Всеи продукціи (заповѣдженъ въ ч. 18 „Дѣла“) выпали дуже хорошо. Хоры подѣ управою О. Нижанковского были вѣдѣненѣи съ повною прецизію. Красно пошпалоси ученики и своєю орхестрою, та грою на фортепьянѣ и на цитрѣ. Солювымъ свѣтомъ одушевленъи воѣхъ ученикъ Б. К. Декламаціи были выголошенѣи всевѣмъ поправно. Въ загалѣ вечерокъ показавъ, что мѣжъ нашою молодежею аходатся знаменитѣи таланты, надѣя Русо. Сов. директоръ о. Ильницькій и проф. Ол. Борковский въ своихъ прегарныхъ промовахъ загрѣли молодежѣ до совѣстнѣи и вытревалои праці въ наукахъ на пожитокъ рускому народови, краснѣи и державѣ.

Вчера о 11 год. рано отпрививъ о. Дмитрїевичъ въ православнѣи церкви богослуженъе за уиокѣи Тараса. Церковца была наповнена почитателями поэта.

Вечеромъ бѣтбувал концертъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. Гоотей были повѣсенѣи комнаты; цѣлу одну комнату заняли женщины. Програма была вѣдѣдена знаменито самими молодыми силами Серце бѣлося въ безконечной радости, глядючи на молодѣи таланты та на ихъ видиму працю надъ своимъ образованъемъ. Першу точку програмы, „Quodlibetъ съ народныхъ украинскихъ пѣсень“ Лисенка, вывѣвъ хоръ молодежи всевѣмъ добре. Опѣсла панна Ольга Гладилевичѣвна отограла на фортепьянѣ E. Prudenta „Fantasie sur Lucie de Lamermoor“. Бунъ то першій прилюднѣи ея выступъ, а вышавъ дуже гарно; за то молодѣи дебитантка и забрала щедрыи оцлекии признаня и захогы. Мозарта арію въ „Донъ-Жуана“ отопѣвали въ дуѣтѣ п. Левъ (баритонъ) и панна Левицка (сопранъ) своими милыми голосами велими хорошо. Глянка „Сарафанъ“, тріо на скрипкѣ, флетѣ и фортепьянѣ, окладно отограле п. Е., О. Н. и Л. Г., воѣмъ загално подобалося. Молодецька декламаторка панна Лопатинько за выголошенѣи прїемнымъ голосомъ и съ щирымъ

РУСИНЫ

подѣ вглядомъ этнографичнымъ, языковымъ, историчнымъ и литературнымъ.

Переказъ статіи д-ра Ом. Огоновского.

(Далше.)

Оборонцами нарушенныхъ правъ рускою народности выступили оттакъ козаки. Въ полудневѣи Россіи надѣ Днѣпромъ утворили они рѣдъ республѣи и постановили годвно воювати съ Турками и Татарами. Утвореніе сего всеного табору добровольцѣвъ огае въ другу половину XV столѣтѣи. Тутъ находили прѣтановище и тѣи оселено, що утекли зъ подѣ тяжкой панщины, и въ загалѣ люди недоволенѣи панованъемъ польскои шляхты. Сюды заходили такожъ деякии рускѣи шляхтичѣ, зъ помѣжи котрыхъ найславнѣишѣи выбралися на гетьманѣвъ вѣднѣныи голоса и управлялися въ военнѣи дисциплинѣи козацкѣи. Уже въ XVI столѣтѣи козаки пушкалися легкими чайками Днѣпромъ у Чорне Море, являлися неравъ подѣ Царгородомъ та навѣщали навѣтъ берега азіакою Турціи. Коли-жъ козацкѣи уважано за подданыхъ польскои державы, то Туреччына часто зверталася до польскои правительствѣи съ жалобами на ихъ самовѣднѣи походы военнѣи. Энергичнымъ польскои королѣ, Стефанъ Баторій, бунъ першій, що звернулъ свою увагу на тую такъ звану войскову республѣи и намѣривъ надати їи певнѣи реформы. Онъ вправѣдъ дозволивъ козакамъ избирати собѣ самостѣино гетьмана, акдо подтверженъе выбору мало залежати бѣтъ ко-

роля. Вирочѣмъ назначивъ на кожного козака малу плату, и приказавъ, щобъ чило тыхъ воиновъ влиувати въ такъ званнѣи ресетръ. Черезъ то утруднено подданымъ прїступъ до утвореннѣи войсковои касы, ба въ р. 1590 постановлено, щобы тыхъ козацкѣи, що не втягненѣи въ ресетръ, завернуты въ подданьство.

Тѣя завязанѣсть козацкѣи бѣтъ польскои панованя муобла неводобитносъ Русинамъ любячимъ оводу. Дятого збѣралися недоволенѣи на назву Днѣпра за „Порогами“, и бабдуже про польское верховенство, выбрали собѣ самостѣино гетьманѣи та посвящалися безпечно своему войсковому станови. Тутъ засѣкалися они на двохъ островахъ, жили безъ жѣнокъ въ деревяныхъ кошкахъ и мали строгую военну карибѣтъ. Сѣ козаки взяли собѣ за задачу: охорону селѣвъ передъ углетомъ и воюванъе вороговѣи христїаньствѣи. Почалася доба рѣдѣарѣва, котра въ переказахъ народныхъ представляеся акдо тѣрда борба за волю. Однакѣи сѣи поѣва козацтва не могла подобитися польскои олагархіи. Они предпринимали наѣтотрѣишѣи мѣры прѣтивъ цѣлого рускою народу, тымъ бѣдше, что оборонцѣи оводѣи польскои правительствѣи безъустанно клопоты. Постановлено, щобъ запорожскихъ козацкѣи повернути разомъ съ простымъ народомъ въ подданьство.

Въ тѣмъ прирѣбѣи положеніи поодинокихъ Русинѣвъ выступивъ Богданъ Хмельницкій, акдо освободитель народу. Машомъ недоволеныхъ влнуили до него зѣ воѣхъ сторѣиъ Русо, ба навѣтъ въ

далекого воеводствѣи Галицкого опѣшло багато добровольцѣвъ т. е. „друзюго Мойсея“. При помощи крымскихъ Татаръ побѣвъ бѣтъ Полякѣи (1648) въ трѣхъ битвахъ въ полудневѣи Русо, и вже бунъ готовый Польшу зруйнувати, задавши ворогови и въ Галицкѣи воеводѣи подѣ Збаражемъ и Зборовомъ (1649) значнѣи страты. Ба, въ Зборовѣи прѣтнновувъ бѣтъ бунъ облогою короля Яна Казимира такъ мѣдно, що сѣи бунъ-бѣтъ поповася въ руки Хмельницкого, коли-бъ Хмельницкій не уважавъ бунъ на короля акдо помазанника Божого. Дятого заключено въ Зборовѣи миръ, акъи, здавалося, бунъ годѣднымъ для рускою шляхты, дял козацкѣи и православнои духовенствѣи; однакѣи мѣщаньство и селянство были въ оѣмъ трактатѣи уослѣдженѣи. Якъ же побачивъ народъ, что завѣвъ въ надѣяхъ покладаныхъ на Хмельницкого, заявивъ свое недоволенъе супрѣтивъ гетьмана прилюдно и почавъ то тутъ та тамъ, на власну руку воювати прѣтивъ Польшѣи. Шобы то недоволенъе своихъ крайнѣиъ усунути, Хмельницкій подѣнявъ наново войну прѣтивъ Польшѣи (1650); однакѣи военне щастъе вже ему не опрїало, и бѣтъ бунъ въ двохъ битвахъ побѣтнѣи. Твердѣи условія мирѣи зъ стороны Польшѣи были оумнымъ наслѣдомъ усмирена рускою повстаня. Хмельницкій уиокореннѣи, шукавъ выходу зъ своего безѣтраднѣи положеня и навязавъ переговоры зъ Алексѣемъ Михайловичемъ, великимъ княземъ московскимъ, посла котрыхъ (1654) въ Переделавѣи въ присутности присланныхъ московскихъ бояръ прилучивъ Русѣи вже

впередъ намъ заняту, до Московского царства *).

При заключеню сего договору присутнѣи бояре гарантували рускому народови въ имени Великого князя (царя) повну народу автономію.

Наиблизшимъ наслѣдомъ того договору була война Москвы съ Польшею. Царь самъ провадивъ одинъ отдѣлъ войска въ битву и занявъ городъ Вильно, а другій отдѣлъ войска вѣтунивъ въ Русѣи. До того походу прилучился и Хмельницкій съ своимъ козаками. Ба, бѣтъ спонукавъ шведского короля Кароля (X) Гуотава напасти на Польшу, ослаблену внутрѣшними непокоями. Шведы заняли Велико- и Мало-Польшу, осадили Краковѣи, по чѣмъ король Янъ Казимиръ утѣкъ зъ краю до Шлезіи. А що царь Алексѣи бунъ заматаннѣи въ войну съ Шведами, тожъ и не змѣгъ въ той часѣи забачити почату войну съ Польшею. Надто ще рускій народъ швидко заявивъ свое недоволенъе зъ Московского господарства на Украинѣи. Въ наслѣдокъ обезоленя и непорядности заключивъ Алексѣи (1656) розѣмъ съ Польшею. По смерти Хмельницкого (1657) вытворилося на Русѣи кѣлька полѣтнѣиныхъ партій. Найперше выоунуло двѣ партіи напередъ, именно партія козацкои старшинъ, симпатизуюча съ польскою аристократіею, а друга прѣхильники московскои гегемоніи. Провѣдникомъ першого оторонничества

*) Тогдѣшня Русѣи обѣймала окрѣмъ Украинѣи, положеню на лѣвѣиъ бережѣи Днѣпра, ще и тепѣршню правобѣчну губернію Кіевскую и вѣдѣдну часть губерніи Подѣольскои и Волинскои. — Прим. авт.

чувством „Заспівъ“ Т. Шевченка („Думи мои, думи мои“) збирала неумовною оплески. При дальшій праці на тѣхъ поляхъ, при бѣльшій вправѣ въ модуляціи голоуу п-а Лопатынська може стати въ рядѣ найлучшихъ нашихъ декламаторокъ. Правдае одушевлене въ всѣхъ збранныхъ выкликавъ также п. Гушалевиць своимъ сольсопѣвомъ. Голосъ высокій и чистый, якъ хрусталь, а опѣвакъ володѣ нимъ невымущено, певно. П. Гушалевиць муоивъ на неумовкаоче жадане збранныхъ пісю, повторити. Опѣола два молоденькі грачі на цитрѣ пп. К. и Б. бѣдали съ прецизю „Думку-шумку“ Завадогого. Въ салн стало тихо, хочъ макъ сѣй: кожде ухо довило мелодійна звуки того нѣжного инструменту, якимъ естѣ цитра. „Поклонѣ“ Вербицкого, сольсо-квартетъ, въ котрѣмъ взяли участь солсты Гушалевиць и Телиховскій (баритонъ), и хоръ олавиной композиціи П. Нѣщаньского „Закувала та оива завула“, выконані знаменито, закончили програму концерту.

Воѣ, що збралосъ на „Рускѣй Беоудѣ“ почитти день смерти Т. Шевченка, выходили зъ того концерту одушевлені, подкрѣплені на дуоѣ... Молодѣжъ, тая надѣя и запорука красои долѣ Руои, иде за завѣтомъ Тараса: „Учѣтеся, браты мои!“ — не закуе таланѣвъ, якими насъ Богъ щедро надѣлае... А того то нашѣй убогѣй матери Руои найпаче треба!

ДОПИСИ.

Зъ Коломьѣ.

Мы мали случайность оглядати знаменитѣ мальована коломыйскои мурованои церкви мѣскои — и своими спогереженями дѣлямосъ съ читателями „Дѣла“.

За стараньемъ Впр. крыл. о. І. Коблянскои и Братства церковнои, украшено церковь коломыйску 1885 р. краснои и стиловою декорацию. Профессоръ гимнази В. Крыцѣвскій, ученикъ вѣднскихъ артистовъ Лявбергерга, Сторека и Довадивого, управлявъ дѣльмъ тымъ дѣломъ, выведенымъ въ стило чисто вивантійскѣмъ.

Шкицъ поданыи п. Крыцѣвскимъ обчисленый на 15.000 р. На теперъ выконано лишь декорацию головиной навы. Копулу, котра не конче архитектурнои була збудована, треба було отвѣднмъ стѣннемъ барвъ на повдѣр направити, т. е. пѣднести ея, особливо въ долѣшнѣй части. Представяе она тло голубе, вѣснѣе вѣздами симетрично розложеными. Середину копулы, на котрѣй вносятся лѣхтарня, украшено хрестомъ работы ажуръ, котрый яко символъ вѣры приукрашено дорогами каменами, представляющими честноты християнскій. Хрестъ той мае еще и тую практичну дѣль, що заславе не конче фортуную конструкцію лѣхтарнѣ. Подѣ копулу головной фризъ, або т. зв. у архитектѣвъ бубенъ, украшеный естѣ, на золотавѣмъ тлѣ, мотивами орнаментальными. Чотыри пѣдантывы (поля жглей) одоблені 4 евангелистами кольсальнои величинаи (3 мт. 80 см.). Особы тѣи по важной и сумнѣ, съ зоромъ зверненымъ до неба, мальовані въ повсѣтлѣ, представлені въ позидіи стоячѣй на тлѣ золотѣмъ. Тло поодинокихъ особѣ замыкають пѣвокалетѣ рамы, въ котрѣ вилетено округлѣ поля, выповненѣ символами поодинокихъ евангелистовъ и видами крыластыхъ херувимѣвъ. Архивольты подѣлені на касеты орнаментальнои приодоблені, а лишь середна оашта естѣ украшена въ кождѣмъ архивольтѣ крыластою головою ангела, надѣ иконостасомъ зновъ символомъ вѣчности. Филары, на котрыхъ спочивае дѣла

съ польскими тенденціями бувъ Иванъ Выговскій, що за житя Хмѣльницкои бувъ генеральнымъ писаремъ козаковъ, а бѣтѣкъ выдвинувои на гетьмана. Выговскій бувъ майстромъ въ политичныхъ интригахъ. Запѣвлячи московскои правительствѣ въ своѣй вѣрности и преданости, рѣвностно вступивъ бѣвъ въ звызъ съ польскими олдгархами. Въ р. 1658 заключавъ въ Гадачи договоръ съ Поляками, пѣола котрого Русь мала становити по-при властивѣй Польщи и Литвѣ третю рѣвно поставлену часть державы. Однакѣ Выговскій знаишовъ межа своими богато протянкѣвъ, котрѣ не були радѣ польскому верховенству. Именно простый народъ (чернѣ) заявивъ численными повстанями оное недовольне супротивъ польнофеальскои политики овоио гетьмана, пѣола чою Выговскій бувъ змущеный зложити гетьманство. На Руои укладылиса политичнѣ обставини съ кождимъ днемъ горше. Гетьманъ Брюховецкій, представляющій ингересы московскіи, завдавъ своѣй бѣчнѣй черезъ овою халчивѣсть и подлоту невылѣченѣ раны. Надто ще невыносима московскои ошѣна надѣ Руоннами оталоса причиноу неспокоивъ и кровавыхъ розправъ. При такихъ обставинахъ заключила Россія съ Польщею договоръ въ Андрусовѣ (1667), пѣола котрого Дѣпиро бувъ назначеный границею межи обома державами. По томъ боцѣ Дѣпиро тѣлько Киевъ

копула, якъ такожъ и пѣлетры суть бѣповѣдно приукрашені, але особливо капитале пѣлетрѣвъ на вворѣдѣ полхромовыхъ греческихъ анѣвъ. Цѣла орнаментика естѣ плоскои обрвана, пригадае мотивы церкви св. Софии въ Константинополи, якъ такожъ дѣкуда церкви св. Марка въ Венеціи. Мотивы евангелистѣвъ вѣятѣ въ старинныхъ евангелиѣ Х. и ХІ. вв., внаходячиеса въ царкѣй библиотекѣ въ Петербурѣ (черпані въ твору: Bontovsky, Histoire de l'ornement russe du X. au XVI. siècle, d'aptes les manuscrits), про-то въ характерѣ византійскѣмъ, лишь въ поправнѣмъ рисунку и съ отвѣдно добрыми барвами въ драперияхъ. Архитранъ надѣ филарамы естѣ одобленый насльдованьемъ мозаики шкѣльниой на золотѣмъ тлѣ, а малый фризъ камѣнною мозаикою.

Цѣла декорациа естѣ вывѣднѣна ольнио але темняво (matt), лишь насльдоване мозаики мраморѣвъ оказуея бѣльше яснѣйшимъ, якъ н. пр. сѣсны помѣжъ филарамы, котрѣ пригадують мраморѣ (vert de mer), а пѣлетры серпентинъ. Тѣлько зроблено въ 1885 роцѣ. Въ слѣдуючихъ рокахъ, (о кѣлько стане на то фондѣвъ) мае, якъ зачуваемо, приукрашати сея средна нава, въ котрѣй пѣола поданого шкицу, будутъ умѣщені на бѣчныхъ стѣнахъ 2 великѣ образы вмѣсту религіино-историчнои; на лѣвѣй мае бути образъ представляющій св. ап. Андрея, якъ на горахъ кѣвскихъ, проповѣдаючи слово Боже, водворяе хрестъ св., а на правѣй хрещенне Руси св. Володимирѣмъ. Въ бѣчныхъ двохъ навахъ мають бути крѣмъ образѣвъ вмѣсту религіинои, такожъ два великѣ образы, на отвѣднѣмъ мѣсци, представляющій аап. славянскихъ св. Кирила и Методія, и рѣвноапостольныхъ князѣвъ св. Володимира и Ольги.

Цѣла декорациа про-то представляла-бы типъ церкви правдои мало-русскои, — а могла-бъ служити за прикладъ для другихъ церквей нашихъ, та лишь одну малу просьбу мали-бы мы до Пчт. Выдѣлу Братства, чтобы такъ подоцѣвну декорацию въ трохи лучшѣмъ пошанѣву тримаваъ. Мы зауважали, що въ лѣхтарнѣ, залѣтае часами снѣгъ, черезъ що цѣла декорациа выставлена на скору руйнацію; мы були такожъ свѣдками, якъ коваль, въ способѣ вандаличный, по укнѣченю мальована головиной навы, прибывавъ недоконче потрѣбнѣй барьеры желѣзныи около стѣнъ, черезъ що не тѣлько помоглося, якъ пошкодилося цѣлому украшеню, бо знищено горше, якъ бы то въ кѣльчанадцѣ лѣтахъ статиса могло безъ барьерѣ.

Отъ Станиславова.

(Якъ купивъ жидѣвъ грунтъ сельникѣй на лиценциаціи безъ цента.) Въ переѣздѣ черезъ село Козину судового повѣта галицкои, донався я, що сельникъ К. Дутчакъ вывластивъ жидѣвъ въ Галича посредствомъ судовои процедурѣ. А чо такіи случаѣ у насъ не конче рѣдкѣ, то подаю сей фактъ для перестороги до шаршой вѣдомости. Передъ кѣлькома лѣтами наваявъ вѣданый сельникъ разомъ съ своимъ братомъ перевести бубшого економа Романьского на нову посаду ва цѣну 7 ар. Коли пѣдводи заѣхали на приваичене мѣсце спостерѣгъ економъ, що въ дорожѣ пропали двѣ коровы. Перевѣзчики толковалиса, що они тому не виноватѣ, тымъ менше, чо економъ вразѣ съ ними ѣхавъ. Толкованне не помогло и економъ, щобъ отвѣдуватися, не заплачивъ перевѣзчикамъ условенои платы. Тогда сельникъ К. Дутчакъ вынагородивъ собѣ задержану плату тымъ, чо забравъ економови три мѣхи бараболѣ, полишенѣ економомъ въ Кованѣ у одного сѣуда. Бараболѣ тѣи згнили съ часомъ, але економъ заплававъ Дутчака и судѣ засудивъ Дутчака на заплаву 40 ар. По якомъ часѣ стрѣнулася обѣ стороны въ Пѣтричи и Дутчакъ обѣцавъ оставъ при Москвѣ.

Въ наслѣдскѣ настуившого обезсилена польскои и московскои сторонництва на Руои, утворилоса третя политична фракція — турецка. Провѣдникомъ сего напряду бувъ Петро Дорошенко, котрый спонукавъ Турцію до войны съ Польщею и Русь поставивъ пѣдъ зверхѣсть „повѣмѣсца“. И наступила довга война межи Турцію а Польщею, котру дочерва польскій король Язъ Собескій довѣвъ до пожаданого кѣнці. Якъ-же Дорошенко покинувъ сторону турецку та помириса съ Россію (1676), то выбухла на ново война межи Россію а Турцію, въ наслѣдокъ котрой Турки настановили княземъ Руси Юрѣ Хмѣльницкои, сына славного гетьмана Богдана Хмѣльницкои. Однакѣ сей авантюристикъ не могъ собѣ утворити на Руси нѣякого сторонництва, а пѣола того (1681) въ Бакисарайскѣмъ договорѣ межи Россію а Турцію установлено Дѣпиро, яко границу мѣжъ Россію а Турцію. Такъ отже теперъ була Русь розрѣвана на трое: вѣходна часть того краю належала до Россіи, полуднѣно-заходна до Польщѣ, а полуднѣно-вѣходна до Турци.

(Дальше буде.)

экономови заплатити 20 ар. По часѣ однакѣ пише до Дутчака жидѣ Трепперъ въ Тысьменицѣ, чо бѣтъ мае засудѣ на него на 40 ар. и радитѣ ему приступити до угоды. Дутчакъ условившия вже передъ тымъ съ економомъ, не аваяжа на писмо жидѣ, ажъ тутъ одного дня приѣднѣтъ жидѣ съ секвестраторомъ, грабѣтъ движимости Дутчака на 7 ар., бере грунтъ и Дутчака въ курателю и въ додатку саджае его на 20 днѣвъ до арешту. По часѣ отвѣсивъ цѣлу претенсію до Дутчака бѣтъ жидѣ Тысьменицкои другій жидѣ въ Галича, именеме Фишель и выступае другій разѣ съ претенсію 80 ар. противъ куратора масы, Петра Ковальчука. Ковальчукъ молчитѣ, а жидѣ Ф. выставяе грунтъ Дутчака на лиценциацію и купуе его ва 90 ар., хотѣй грунтъ бува оцѣненый катастромъ на 320 ар. Дутчакъ сидѣтъ теперъ съ жѣнкою и 5 дѣтьми на Бѣжкѣй ласцѣ.

Отъ наслѣдки темноты! А додавъ ще, чо недавно тому фондѣ, позичающій грошѣ, вѣспросивъ собѣ одного маючого гаду нѣбы ручителемъ. Жидѣ не заплативъ довгу, а ручителя сельникъ зацѣтовано. За тѣ рѣчи знають всѣ въ нашѣй околици! I. I.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫИ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Парада министертва) въ справѣ австрійско-угорскои угоды отбулася дня 7 с. м. пѣдѣ проводѣмъ цѣсаря. Въ нарадѣ брали участь: гр. Кальноки, гр. Таффе, бар. Пино, Тисса, гр. Салари и Сеченіи. Парада ся, на котрѣй головно радили надѣ мытомъ бѣтъ наеты, не довела до жадной цѣли, бо оба правительствѣ обставали при своимъ. По полудни тогожъ дня конферувавъ Тисса съ министромъ дѣлъ заграничныхъ, гр. Кальнокамъ а вѣчеромъ бѣтъхали угорскіи министры назадъ до Пешту. „Neue fr. Presse“ доноситѣ, чо угорске правительствѣ постановило теперъ держатиса пасивно и полишило инициативу до дальшихъ кроковъ правительству австрійскому. Въ ифродайныхъ кругахъ пештенскихъ суть того погляду, чо угода може доперва тогды рѣшучу наступити, коли найдалше до 1 цѣвтя настане межи обома правительствѣми певне по-розумѣнне. Въ сѣмъ случаю було-бы ще можливо, чо угода була-бы предложена тѣлу законодательному около половини цѣвтя и залагодилася-бы ще въ часѣ дѣтнихъ засѣданъ. На коли бы однакѣ до 1. цѣвтя не приійшо до жадного porozумѣня, то зѣ взгляду на дѣла делегаци и на справы, якѣ мае залагодити въ осени угорскій парламентъ, австро-угорска угода не приійла-бы вже сего року передъ парламентъ. На сей случай приговуютоса вже въ угорскихъ кругахъ политичныхъ на вышѣджене угоды мытово-торговельнои.

(Орменска колонія у Вѣднѣ) вручила австро-угорскому министрови дѣлъ заграничныхъ, гр. Кальнокому, пѣтацию, въ котрѣй проситѣ, чтобы Австрія porozумѣвшася съ другими державами вставилася до Порты о переведенѣ въ Орменіи обѣднанныхъ реформъ.

(Зъ комисіи парламентарныхъ.) Комисія для закона противъ социалитѣвъ мае ще отбути два засѣданя, чтобы залагодити зовсѣмъ справу закона, котрый мае вже по Великоднѣи приѣити въ палатѣ посѣловъ на порядокъ дневный. Зѣ инициативы правитѣльнѣи деякѣ постановы ового закона предложѣнѣ правительствомъ, особливо же постановы отнѣсочася до прасы. Межи иными зменшено кару въ случаяхъ, въ котрыхъ обжалованый першій разѣ допустивоса прованы анархистичнои. — Комисія войскова не залагодила ще закона о загалнѣмъ ополченю, бо постановила жаждати ще бѣтъ министра краевои обороны половень чо до закладая ошѣу именѣ обовязанныхъ до ополченя и вѣнихъ справъ, котрѣ вымагають абрѣвая отвѣднанныхъ датъ.

(Въ справѣ шкѣль конфесійныхъ) ходять все ще рѣзного рода вѣсти. Олозиціи газеты доносятѣ теперъ, чо конфесійнѣи школы не будутъ заведенѣ, бо, якъ кажутъ, правница выкажеся лишь въ „сухѣй резолюци“, чтобы справы шкѣльнѣи полишити компетенци соймѣвъ а лишь соймамъ Австріи горѣшнов, Зальцбургѣ и Тиролю дати можнѣсть завести у себе школы конфесійнѣи.

(Справа загалного ополченя въ угорскѣмъ парламентѣ.) Дня 3 с. м. отбулася въ войсковѣй комисіи угорскои парламенту ошѣциальна нарада надѣ проектомъ о загалнѣмъ ополченю. Закимъ ще приступлено до порядку дневного ошѣтавъ хорватскій посолъ Нилачъ, чи хорватско-славянскѣ ополченне буде подобно зьорганизовано якъ хорватско-славянска краева оборона, чи въ службѣ и комендѣ буде уживатиса мова хорватски, чи посады сенцирѣвъ будутъ выключено обсажденѣи Хорватами и чи хорватско ополченне на случай войны буде самоотлично уживане. Министеръ отвѣтивъ на то, чо ополченне буде такъ само зьорганизовано якъ краева оборона и въ дѣлѣ закона буде уживатиса въ службѣ мова хорватска. Шо до сенцирѣвъ, то оказавъ министеръ, чо въ першѣй линіи будутъ обсажденѣи мѣоца хорватскими офицерами, а якъ бы тыхъ не ставало, то будутъ обсаждуватиса такожъ и другими обывателями угорскими, але лишь тѣми, котрѣ говорятъ по хорватски. Шо до уживаня и проводу въ войнѣ, оказавъ министеръ, чо то не може отбуватиса пѣола национальностей. Ужитие першого бѣдѣлу ополченя зависать бѣтъ обставинъ военнаго походу и сего не можна на передѣ означити. Ужитие другого бѣдѣлу буде мати бѣльше характеръ мѣсцевый. Олозиціи посолъ Ер-

нусть и Тали жадали, чтобы ополченцѣ мали знаки национальнѣи и чтобы складали присягу на конституцію. На се отвѣвивъ министеръ, сказано вже и въ дальнѣйшихъ законахъ. Прѣмѣна, задѣя котрой сего не высказано, лежить на томъ, чо национальнѣи бѣтѣнаки не суть правнѣи, и въ далека розибнѣнати, а крѣмъ того можнѣе окремихъ бѣтѣнакъ потягнуло-бы свако кошты за собою. Шо же знову дотычатѣ присяги, то естѣ рѣчь зовсѣмъ природна, чо тѣ ополченцѣ, котрѣ будутъ покляныи до доповнѣня ландвера, а тѣ знову, чо будутъ покляныи въ доповнѣня цѣлои арміи будутъ такую присягу складати, яка тамъ окладася.

Заграничнѣ Державы.

Россія. Зѣвѣна ситуаціи въ Болгаріи и клякала въ Россіи велике недовольне, особливо середѣ т. зв. партіи славянофильскои, котра якъ не може съ тымъ згодитиса, чтобы Болгарія могла и смѣла самостѣбно розавнатиса и чтобы народъ болгарскій важнѣе не признавалъ и своєю обою духовнои и физичнои верховенства Русскои. Фактъ однакѣ фактомъ и не дастѣся змѣнитѣ Органы панславистичнѣи якъ „Моск. Вѣдом.“ „Свѣтъ“ подѣняли теперъ якъ доноситѣ „N. Presse“ отрашный крикъ а доказують, чо Россія повесела на балканскѣмъ пѣвѣствѣмъ по повѣрѣ заклоучена мира сербско-болгарскои по повѣрѣ же. Всяка звязъ, — кажутъ тѣ органы — межи двома побратимичи народами пѣрѣломъ змариѣвъ воикѣй овоцъ послѣднѣи войны. — Зѣ тѣ тербурга доносятѣ, чо славянскій благотѣвительный комитетъ постановивъ сбхѣдѣти въ р. 900-лѣтнѣй роковинѣ заведена християнскои велику панславистичну манифестацию. Комитетъ вже теперъ почавъ работи до сего бѣтѣствѣи пригатованя, держитѣ однакѣ все въ тайнѣ, чтобы не выкалати противнои демонстраціи немѣтѣвъ русскоиому панславизму неурядныхъ. — Комисія, котрѣй поручено выготѣвати предложење закона о правахъ чужестранцевъ постановила безъусловно заказати всѣмъ заграничнымъ особамъ купувати землю въ округѣ пограничныхъ, навѣтъ и такимъ, котрѣ признали русскѣе пѣдданство. Особы тѣи могутъ довести коли рѣвно право съ русскѣими пѣдданными, коли промине десять лѣтъ бѣтъ часу признѣ пѣдданства.

Пѣмеччина. Дальшій хѣдъ дебатѣи монополемъ горѣвки бува слѣдуючій: Посолъ Гане заявивъ, чо партія центрумъ естѣ ошѣдушно противъ монополю, але не хоче прѣвѣжене се заразъ оувати. Противъ монополю промовляють важнѣи обставини правнѣи и политичнои бо бѣтъ збѣльшивъ-бы отрашно властѣ державы. Не можна такожъ и подумати, чтобы оловѣ державнѣи шинкарѣ позбѣтѣнуть все таки апостолами пѣанствѣи. Наюстрѣйше выступивъ противъ монополю Рихтеръ. Монополю горѣвки, казвѣ бѣтъ, выкавѣ въ цѣломъ народѣ якъ наибѣльшу отрапу противъ монополю насѣло 5.000 пѣтѣци, чо за монополемъ надѣйшо всего лишь 7. Въ тѣ ошѣрѣ цѣлого народу противъ обмеженя своєю экономичнои лежить якъ найкрасѣйшѣи обѣвѣи цѣонального почутя. При заведеню мыта бѣтъ на жѣ и новыи правительствѣ пошкѣжуваея на лѣло съ народу; чи сего голоуу не хоче теперъ правительствѣ ослушати? Социаль-демократы не ошѣрюють монополю съ звычайною енергію, бо мае социальну пѣдставу; але они бѣдѣй вѣнѣнѣи. Бисмаркъ социализмъ державнѣи бѣтѣи влавоствѣ малыхъ фабрикантѣвъ и швейцарѣи але до бѣльшихъ властитѣльнѣи не береся, а нѣчо протавъ сего не промовяе. Кандидѣи мѣцнѣй то противнѣй Криспанъ, бѣтъ вырѣшѣи мѣнѣ въ шкѣрѣ бѣднѣихъ, чтобы богачамъ рѣчеревѣи. Держава дае першенство великимъ властитѣлямъ, котрѣ гонятъ горѣвку въ бѣтѣствѣи тыхъ 120 мил., якѣ держава буде платити спиртусу зѣ бараболѣ отаноплатѣ пѣдѣбѣву того, чо бѣтъ вартъ; держава даруея отаноплатѣ 1 мил. мар. тымъ властитѣлямъ. Хто-жъ то тѣ властитѣлѣ, чо потребують такои пѣнѣи? Зѣ помѣжъ 37 гораленъ въ горѣшнѣй Шваннѣ лежать 8 до короля саксонскои, 5 до герцога и баронѣвъ а межа тыми и до князя Бургунд Курландіи; въ пѣвѣчнѣй Пѣмеччинѣ знову властитѣлями гораленъ 12 князѣвъ, 10 герцога баронѣвъ межи тыми такожъ и Ротмалъ, а такъ же и богато фиденкомисѣвъ. Рихтеръ вѣтѣкуе бѣтѣкъ поштуванне правительствѣи обчислювачю цѣны и каже, чо въ томъ обѣвѣню естѣ повно сушечности. Зменшене ужнѣи не вынесѣ 20% але одну третину; перелаченнѣе зѣ Россіи и Австріи збѣльшатѣся, а держава буде на послѣдокъ мусѣла ити съ своимъ дуктованыхъ дешево продавати. Ше несправдливо оутѣ моральнѣи наслѣдки. Правнѣи властитѣльнѣи бѣтѣника подорожѣе але властѣе пѣанствѣи не можѣтѣя, лишь се буде ширитиса. Шваннѣи цѣвороникѣ орломъ буде дуже до себе потягѣ. Дальше выступивъ Рихтеръ противъ пѣнѣи узвглядненя полудневныхъ державъ нѣмеччинѣи коштѣ цѣлои державы. Мл не хочемо, казвѣи, чтобы поодинокѣ державы оталоса тѣми рѣниками державы, котрѣ бы наибѣльше порѣдѣ Пруомъ потребують для своей политичнѣи вѣсто 180 мил. марокъ, а зѣ монополю бѣтѣи бы вѣмъ 144. Кн. Висмаркъ не вдоволенъ своєю ошѣю, а грозитъ радѣ державнѣи зѣ коцѣмъ собѣи податкомъ лиценци на горѣвку

коли-бы его просят о монополю перепав. Нині сотки тисячів, котрим ще перед кількома неділями ані онискоя, владат своє потвоване загроене. Вь онх часох економічного упадку кв. Бюмаркь загроже що разь то нону галузь заробку. Такь довог бути не може, такь не мож на управлєт Нїмеччиноу, наколи не має занувавти біда и нужда вь цїломь житю заробковомь. Дебаты надь монополемь горївки продолжалюся цїлїхь три днї и довели остаточно до того, що цїлу справу отослано до спеціальной комисїи. Вь дебатї не забравь ки. Вьсмаркь голоосу, якь се первїстому було назначено, але надобласть писмо на руки комисаря державного Ветхера, вь котромь каже, що обстає за монополемь и владе велику вагу на то, а то для того, чтобы его одномышленники не подумали, що на него не можна опуститися; лишь слабость не дозволила ему особисто влєти участи вь дебатї. — Станї здоровья нїмечкого цїсаря значно погоршївся. Лікарї не отступают его и хочь загально говорить, що нема ще жадного небезпеченства, то однакь вої обавляюся катастрофы. Баржа дуже чутлива на всякї такого рода катастрофы найльшє отчуває и одно слово „Krankheit“ зателеграфоване онгоды зь Берлина до вїденської баржї выкликано тамь незавичайний рух и сензацию. Здаєся, що небезпеченство вь здоровю нїмечкого цїсаря єсть дїбно велике и лишь все удержує вь тайнї.

НОВИНКИ.

— Общество Руских Дамь поручило комитетови, зложеному аз Вл. пань С. Огоновскоу, Вахняниноу и Нагорноу, устроювати вь чотырїдесяти дни отчеты науки. Першїй отчеть буде держати д-ръ Шаотный Сельскїй, вь великой сали „Народного Дому“ сєи Недїль (14 л. марта) о 4 годнїх по полудни „О органичїомь житю“. До дальшїхь отчетовь упрощено д-ра Ом. Калитовскоу, панну Ол. Бажанскоу и др. Вотуць до салї 20 кр. Чїотый доходь назначеный на запомогї для бїдныхь дївчатъ. Благо родна цїль и интереснїй предметь отчету громадїть, надїемось, численну публику, котру оймї и запрошумо до ласкавой участи. Каждый отчеть буде оголошеный и окремїи оповїстками.

— Обходь першихь роковинь смерти бл. п. Евгєнія Желеховскоу, автора первого повного Словаря руского языка, основателя и предсїдателя Станиславовской филїи „Просвїты“, обходїли Станиславовскї Русскї днї 20 р. лютого о. р. достоїнно и поважно. По отголужено подь проводомь крыл. Т. Шанковскоу соборной помявальной Службы Божїи и парастаю, до котрого стануло 12 священникв, присутїали до колава, также вої численно зобравшїся сєлає, а по обїдї о 2 годнїх, кола насїлїя завїяными дорогами члены филїи навїть зь такь далекахь околиць, якь зь Ворони, Тустаня, Камїяноу, Цуцїлова — зобравшїся вь сали ратушевой члены филїи „Просвїты“ и гости, вь числї до 80 ва отчеты. Отчеты розпочавь голова филїи д-ръ Вучинскїй промовоу про заслуги бл. п. Евгєнія Желеховскоу; вь слїдї ва тїмь говоривъ п. Илар. Гарасїмоничъ, основно „Про зїбвї плодїв на рїлї“, о. И. Порайко подавъ „Исторїю Ставроунїгїйского Вратства у Львовї“ дуже старанно и докладно оброблену, а проф. И. Верхуртскїй читавъ аз науку природныхь „Про воду“, подєляючи всесторонно єя значенє вь природї. Отчеты тїи и розмовы межа членами-сєлянами вь предметахь — про котрї говорили прелегенты, продолжалюся до 7 год. вечеромь, бо такь прелегенты якь и зобранї члены филїи и гости — були очевидно черенаты тїю мыслею, що тїми поважними и пожиточными отчетами наддоотївїльшє отдасюся честь памяти мужа, котрый бувъ не тїлько учителемь молодежи шкїльной и рускимь ученимь, але также учителемь народу — а то до послїдного отдыху свого. — М.

— Баль устрєснїй товариствомь „Союзъ“ вь Чернївцяхь днї 10 (22) лютого о. р., выпавъ подь каждымь взглядомь дуже гарно. До другого кадрия стануло 136 парь — не до увїрєня але дїбно! До коломышкї стануло 80 парь. Бавленое очодо до блого днїа „Sternwitzer Zeitung“ называє баль „Союзъ“ „ein Winternachtstraum“... и каже „wahrlich, eine Winternacht ist denn doch zu kurz für einen Ball des „Sojuz“. Вої признають, що баль „Союзъ“ онхь мянїць бувъ першїй, „ein Elitėball in des Wortes strengster Bedeutung“.

— „Исторический Вїстникъ“ помїбїтвєть статью Гаршина: „Шевченко вь ослїдї“ (по новымь документамь). Артиста и поету отдано за участие вь Кирил-Методїевомь братствї вь ослїдї и вывезено вь Орску крїпость подь строгїи надїорь, де заказано ему рисувати и писати. Того заказу не дуже пїльнували, а самї навїть начальники замовлялї у поэта рисулки и картїны. Але довїдалюся о тїмь выше начальство и назначило слїдство. Шевченка перевезли вь далєнїй Оренбургскїй баталїонъ, вь одну зь ротъ положєныхь надь касїїйскимь моремь вь Новонїпетровскїмь укрїпленю до бнїхь переждї сїмь лїть, до 1857. р., коли то его прїятелямь а особливо Ф. П. Тохотому удалюся выведати для Шевченка амнїстїю.

— Рускїй театр народный, перебуваючїй тепер вь Дрогобычи дастъ тамь днї 13 о. м. предствленїє драмы Овета „Властїтель Гутъ“. Вь недїлю днї 14 о. м. предствленїй буде „Глїтай“, образъ народный сь сїбїнами и танцїями М. Кропиванскоу; вь четїерь д. 18 о. м. „Соколикъ“, комедїя Г. Грїгорїевича; вь суботу д. 20 „Зеле-

ный островъ“, комична опера К. Лєока; вь недїлю д. 21 о. м. „Гальшка Острожока“, трагедїя д-ра Ом. Огоновскоу. — Дирекція докладєє волїтїкахь можливыхь старань, чтобы подїести значенїє и новату нашой оцєны — та тїлїкї повиннабы она находити и отновїду подїомогу оть замїщевонї доокрєстной публики, котра на жалъ за мало интересуєся народною оцєною.

— Украинскїй театр М. Кропиванскоу, котрый сєи замї дає предствленїя вь Одессї, одержавъ — якь доноєть кїевска „Заря“ — оверту на выступы вь одїомь театрї вь Парижї.

— Изъ Стрїлы пишуть намь днї 7 л. марта: Сегодня отпрївали мы на вїчний супочникв тїло бл. п. Мєл. Гладышовскоу. За часъ своего короткого побуту помїбїв нами Покїбный прегарными чертами дупї своєи зумївїв прїеднати собї шароку симпатїю. Тому були и похороны его одїою величавою манифєстациєю глубокого и широго почтїани. Вь сїмїи походї до студєной могилы, озареной свїтломь 60 горїбючихь омолоскїицв, вїзю участь подь проводомь ВП. крыл. о. Анд. Вїлєдєкого изъ Львова, 29 священникв, вои майже интелїгенцїя Стрїбока и тїлїкїи здвїгъ народу. Бачили мы также отпрїучникв читальнї Добраїнскон, на занованє котрой прїбывъ було покїбный сь выкладомь и чест. сєлянъ зь Дузїбъ и Грабєнца. Домовїна була вкрїта прегарными вїянїями. Два вїнцї зложилї товаришї по аваню, три шкїльна молодїжъ стрїбока, по одїому Руске Касїно и Бурса Стрїбока. Зь Львова надосїлї вїнцї оть Инїстїтута Ставроунїгїйского, оть профессорв руской гимназїи и оть молодежи, несєный трєма делегатами тої жь. Тєлїями, до ослєз порушующими словами попрощавъ Покїбника у церквї катїхїтї гимназїи о. Федусєвичъ, а надь могїлою колега Квятковскїй. Родїна отратїла вь Покїбнику любячого отца, учителя любяго, учивного товариша, молодїжъ свїтлого и выростїлого проводїника, нашї товариства дїятельного члена. Прощї намь тому любий Друже, честь памяти Твоєй, нехай ов. земля буде Тобї перемь!

— Товариство „Союзъ“ вь Чернївцяхь завїдомляє воїхь П. Т. прїдїлїтанїковъ „Альманаха“, що „Альманахъ“ розсылаєся, а хто бы его до концї л. марта о. р. не получивъ, зволить о тїмь донести корреспондєнцію картою подь адресою: Товариство рускихь академикв „Союзъ“ вь Чернївцяхь (ул. Сїленї ч. 7). Цїна примїрїна 1 ар. 50 сь пересылкою. При случаю товариство склєдає прїлюдну подяку щєдримь Дєтєлямъ за Ихъ дары вь користь товариства, а то: Єго Влєчєсь. дру Юл. Пєлєшєва за даръ 10 ар., о. Луцї Чєлєпїнскому, прах. зь Качїки за 3 ар., и о. Ал. Зєлудькоу прїх. Терєбєвъ за 2 ар. — Отъ товариства рускихь академикв „Союзъ“ аз Чернївцєхъ.

— Пдвысєшенє пенсїи для свящ. сотрудинкв наотучїть по словамь дєякихъ газєтъ — вєже небавомь. То пдвысєшенє числїтїюна буде оть 1 л. сїчня 1886. — Галацка краєва Рада шкїльна вєнесла до мїнїстерства просвїты пєтїцїю, чтобы вь галацкихь середнїхь школахъ наново були введєнї лїокацїи.

— Вь справѣ майна церковного выдѣлъ недавно матрошїлїчїй Ордїнарїятъ розпорядженє, чтобы наотгєлї дєканатовъ точно на то уважалї, абы при передачї темпоралїй ново-поставленнымь душпастырямъ не идентїфїкавано майна церковного сь громадскимь; бо часто дїєся, що вь окарїонахъ церковныхь переходячїю цїнаї пашєры и книжки шаднїчї отаповлячї майно громадске, черезъ що слїдують отгакъ непотрїбїи споры и перевоки, сполученї сь великими выдатками.

— П. Тадєй Федоровичъ, властїтель Клебановкї, выбранный при доновїячїомь выборѣ зь громадъ сїльскихь до рады повїтвой вь Збаражї.

— До рады громадскоу вь Львовѣ выбранны при доповнїающїхъ выборахъ днї 8 л. о. м. д-ръ Т. Цїсєльскїй, д-ръ Орлєцкїй, В. Сырочинскїй и Ал. Стоковскїй.

— Стипендїи и запомогї. Совѣтъ „Нар. Дому“ надавъ: двѣ стїпендїи имени Теодора Лукашевскоу по 100 ар. рѣчно ип. Волод. Шафранькому и Вїкт. Згарєскому, студ. IV р. правъ на львовскїомь унїверситєтѣ; стїпендїю им. Теод. Блажєквичи на 80 ар. рѣчно. Ем. Мокрїцкому, уч. IV. кл. гимн. вь Стрїю; запомогу на 40 ар. п. Гєцєву, кандидату учительскому; меншїй запомога для учєникв шкїлї середнїхъ вь оумї 180 ар. — Мадїстратъ мѣста Перемїшля оголошує конкурсь на двѣ стїпендїи на 84 ар. л и на 100 ар. рѣчно назначєнї для бїдныхъ учєникв прїналежныхь до м. Перемїшля, котрї учаю вь школахъ реальныхъ, выдїловыхъ або на полїтехнїцї. Рєчєнєць до 31 л. марта.

— Числє 4. „Зєркалє“ сконфїскувала вчєра ц. к. прокураторїя за стаетїку „Не-Гераклєсь на розстїпной дорожї“.

— Именованїя. Кр. Рада шкїльна именовала дїятїными учителями єтатовыми: Андрея Брыка вь 2-класовой шкїлї вь Хворовї и Вїльг. Прокоповича вь Ланахъ коло Шарцї.

— Процєсь директорв „Галицїон касї задатковон“. Лєднї ще оковїяюся у Львовї одїн процєсь банковый звїтного Мїхєлая и товаришїв, якъ вєже розпочався и другїй ему подобный. Рєвнїцї мїжъ обомь вь тїмь, що вь сїмь процєсї розкодїєт о значно меншї здєфранкованї сумы якъ вь тїмьтїмь. Зь процєсу бывшїхъ директорв и урдїанїковъ гал. касї задатковон показуєся, що тамъ фальшовано бїлянємь оть 1872 р. Черезъ 11 лїть не було анї одного правдавого бїляноу, котрый бы показавъ дїєтнїй станъ касї. Загальна оума дефицїту выноєсь 101.323 ар. Вь касї за датковїй практиковалося, що прїнимаю вкладакї

оть оторбїт, але ихъ не вкладано до касї, лишь просто до кишєй.

— Крадѣжы лїстѣв зь почтовыхь скрїнокъ практиковєли на великї розмїры вь Станиславовї черезъ жидїковъ, котрї отгїлїяють зь лїстѣв марки и надїлїяють ихъ на овои шаднїчї карткї почтовї.

— Школа хмєларска. Вь Серєдїобїлцяхъ пов. Каменєцкоу буде сь днємь 1 цїтнїя о. р. откритїя практична школа управы хмєлю. Курсь шкїльнїй буде трєвати на будучє сїмь мѣсєцїв вь т. с. оть 15 марта до 15 жовтнїя. Кандїдаты, котрї хотїли бы вступити до сєи школы мають найдалєшє до 15 о. м. вєнести овои прошенїя сь долучєнемь метрїки и свїдоцтва здїбноєтї. Поршєнїєтєво мають кандїдаты зь будшюго радєхїйского отдїлу Товариства господарского, а особливо тї, котрї учились вєже огороднїцтва. Можуть также подаватися и кандїдаты непїсьменїи и они будуть отгакъ учїтїся вь сїй шкїлї читати и писати. Кандїдаты будуть мусїти мєшкати вь Серєдїобїлцяхъ и самї удержуватїя. Рєвночасно оголошує также комїтетъ галацкого Тов. господарского конкурсь на три стїпендїи по 50 ар. рѣчно удїловї мїнїстерствомъ рѣльнїцтва для кандїдатовъ сєи школы. Стїпендїи сїи выстануть на удержанє учєникв на цїлїй курсь. Рєчєнєць до подаванїя-сїи о тї стїпендїи назначєнїй до 20 марта о. р., а прошенїя треба адресувати до комїтєту гал. Товариства господарского вь институтѣ Осєолинскїхъ.

— Перєрва на зєлїзницї державной. Вь наслїдокъ великихъ запнї свїтовихъ настала на шляху зєлїзницї державной Станиславовь-Гусятїнчї нова перєрва руху. Перєрва та, якъ доноєть дирекція зєлїзницї державныхъ, потребає ажъ до днї 12 о. м.

— Выдѣлъ Руской Бурсы почувєсь до милого обовязку зложити Вл. п. проф. Вахнянїну зь Львова и Вл. опївакамъ, що вь цїлї урдєженїя концерту зволїали заготїтї до насъ, щєро-сєрдєчнї подяку! Также сєрдєчнє спєса Бѣгъ окладає Дхв. Зарядовї Рєсурємъ за отголупленє своего лїоканоу. Чїотый доходъ зь вечернїцъ вынїєт до 55 ар. 36 кр. — Отъ Вїдїлу Рус. Бурсы Стрїбокоу.

— Читальня вь Чайковичахъ шляхотскихъ окладає сїмь свїтл. тов. „Просвїта“ прїлюдну подяку за дарованїй їй книжки своего выданїя. — Вь немїи членовъ: М. Стєцїєвъ, прїдѣлїтєль.

— Дрѣбнї вѣсти. Громадѣ Пдвысоке пов. бережанского дарувавъ цїсаръ зь приватныхъ фондв 100 ар. запомога на будову школы. — До Рїшева прїбывъ сь початкомъ о. м. якїсь п. С. по свїдоку по овоїй тїтцї. Довїдавшає, що спадокъ сєй выноєсь 50.000 ар., такъ урадувавося, що зь радости великою ажєвоєлїєвъ. — Вь Варшавѣ на двѣрцї зєлїзницї закєспїєновано днї 4 о. м. двѣ великї паки, котрї надїблїли зь Францїи до якогосъ невїдомого адресата. Коли отворєно тї паки, найдєно вь нихъ сїмь революцїєры и богато шїмь революцїонныхъ. — Вь повнїчїой Угорцїнї открито кѣлька дуже богатыхъ жєрєлъ наєты вь глубїнї 200 метрѣв. Нафта показуєся тамъ вєже вь глубїнї 20—30 метрѣв, однакъ вь малой лїше околїкостї. — Сїмї днїями має заручїтїся донька гр. Тафєого сь намотїникомъ Шлєзїн маркїзномъ Бакєгємъ. — Бунты вь карныхъ заведенїяхъ повторїютюся вь Францїи дуже часто. Дирекцїи тїхъ заведєнїй усмирїють збунтованыхъ голодомъ. — Нїмєцкїй наслїднїкъ прєстолоу, коли почувъ, що у князя Радзївїла пропало много орбїного отолового начинїа, оказавъ сїи дєтєпнї слова: „Das ist die erste polnische Expropriation.“ — Вь Падуи появилюся зновъ кѣлька случїивъ холєры. — Вь Коломыї задумалї жиды оновувати жидовку шаднїцїю. — Вь Шваїдарїи ушавъ вь одїой мѣщєвоєтї на значной просторонї чорнїй свїгъ. Причїною забарвлєня були чорнї дрѣбнїчї мушкї. — Вь Дорбромїи вь новїцїяхъ вєзвлїянїквмъ панусє епїдемїя тїфювальна; выслано туды протомєдїка д-ра Вїлєдєцкоу. — Мїнїстерство правосудїя заказало судамъ прїнїматї гєктографованї поданїя. — Дєуцїацїя рѣльнїчного вїча буде матїи полуханє у цїсаря днї 20 л. с. м. — Ко. Калїанка выїхавъ вчєра до Вїднї на двѣ недїлї.

Вѣсти зь Аепархїи Львовскоу.

На конкурсь рописана ухвалою вь днї 4 марта о. р. до ч. 1405 парохїя Голгоче дек. пдгалацкоу сь прїлучєными Заставцї и Волиця; рєчєнєць назначєнїй до 29 л. цїтнїя 1886.

Канонїчну инїстїтудїю на пар. Колодїєвку дек. скалаткоу одержавъ о. І. Конєвєчъ, кан. Розгадова.

Завѣдѣтельство капеланїи вь Розгадовѣ дек. зєлєчѣвскоу одержавъ о. Иларїй Зарїцкїй аз Коронїя.

До сємїнарїи прїнїятїй на П р. богословїи Николай Лєвїцкїй.

НАУКА, ШУТКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Буковнїйскїй Альманахъ, выданнїй вь память десєтїлїтнїго сєщєствования (1875—1885) общєства рускихь академикв „Союзъ“ вь Чернївцяхъ — одержала наша редакцїя. На першїй поглядъ вєже вїдно старану редакцїю Альманаха. Ширшїй розбѣр спорон кнїжки (XII + 178 оторбїнъ великой обѣмки) подамо небавомъ.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Вь справѣ мелїоратїи выславъ маршалокъ д-ръ Зыбнїкєвичъ до радъ повїтвыхъ слїдуючє завѣванє, котрє подаємо вь скорочєно. Правїтєльство централїє прїнїмачє що року 80—90.000 ар. на помєшнї мелїоратїи, а то на закладанє

сїбокѣ дренарокїхъ, мелїоратїйныхъ и товариствъ позїчєвыхъ, на закупку машинъ и начинїя для такихъ опѣлокъ технїчїныхъ, на зверхнєнє водрєчного дренажа, наводнєнїя и мелїоратїї для сїбокѣ зложєныхъ зь сєлянъ, на регулїацїю малыхъ потокѣв, на мелїоратїю горєскихъ громадскихъ пасовискъ, и т. д. Зь той сумы прїпадає на нашу Галичїну окодо 20.000 ар. рѣчно. Мїнїстерство рѣльнїцтва вь виду того, що не має предложєныхъ собї анї пєтїцїй анї вїянїхъ позїтивныхъ проскѣтѣв, ужїнає тїю сумоу на цїлї мелїоратїї для внїшнїхъ краївъ. Маршалокъ завыває для того выдїлы повїтвой, чтобы они вєже разъ занялїся сїрами краю и предкїдали позїтивнїй прїєктъ особливо вь слїдуючїхъ управлїяхъ: 1) регулїацїю меншїхъ потокѣв; 2) будова бѣльшїхъ ровѣв отводнїчїныхъ, аз котрыхъ-бы цїлїй громады користалї; 3) вѣрцєнїя дренажа и наводнєнїя сєлянскихъ грунтѣв; 4) закладанє сїбокѣ дренарокїхъ и фабрїкацїи руковъ дренавыхъ, и т. д. „О сѣлько-бы треба вїзвєвати на поступъ подь тїмь взглядомъ черезъ „kõlka rol-pisze“, се лїшємо розвѣзъ Вїдїлу повѣт. вь кожѣмь поодїнокѣмъ случаеть“, каже п. маршалокъ. Наконєць заявлєє, що на случїй потребности вышєе инжїнерѣв мелїоратїйныхъ и удїлїть безплатно помочи технїчїон зь мелїоратїйного бюра.

Подяка.

Неумолима судьба навєсила на насъ тяжкїй ударъ. Смерть люта забрала намъ д. 5 марта о. р. наше найлюбєзївїше єдинє дїтя Зоноу вь трєтїй вєснї єї жїтїя. Почитаємо собї за святїй обовязокъ заявити оимъ глубокоу нашу подяку. Воїмъ оочувствуючїмъ оть нами вь печалї. Тожъ дякуємо передовїчїмъ Вл. Отгамъ прїбывшїмъ днї 6 о. м. на похоронъ а имено: И. Черєпаншїнскому аз Керїацї, В. Дольнїцкому аз Малковичъ, М. Гєлїтовичу аз Любїя, М. Держку аз Галичановоу, Гєлїтшаку аз Угєрєцъ, Т. Скороднїєвоку аз Рєчїчанъ, И. Пачовоку аз Каменоброду, якъ также и Вл. Отгамъ мѣщєвнїмъ лат. обряду: Кан. Зєлєчѣвскому, Л. Курьїляку и С. Юсаку. Немєнше склєдаємо сєрдєчнїю подяку Вл. п. К. Зєвалєвчєвоу, учїтїлїцѣ тугїтєшїой, за ласкавї и щєрї труды и неосую потѣху вь тїмь тяжкѣмъ горю. Наконєць выражаємо їодаку Воїмъ Вл. лицямъ и вїрнїмъ згромадївшїмю до участи вь оумнїомъ обрядѣ. За Вашї труды и сєрдєчнїєтъ Богъ Вамъ заплатї!

Городокъ 7 марта 1886.

Тєодоръ и Ольга Блєсїчї.

НАДОСЛАНО.

Заосмотрївшї теперь богато мое вєже 23 лїть потнучю Перєслєтнїчє Завєдєнє вь рѣбнї прєхоршїй украшенїя для євангєлїй, молїтвословѣв и т. д. а также и для внїшнїхъ богослужєбныхъ кнїжъ, звєртаю увагу Вєсч. Духовєнствє, ч. ч. Брацѣв церковныхъ и т. д., що я прїмаю такъ якъ давнїше до перєплєту всякого рода євангєлїа на рѣбнї цїны, воєкї кнїжї церковнї, кнїжї метрїкальнї, молїтвословы для Вєсч. Духовєнствє и для П. Т. Дамъ; также воєкї внїшнї кнїжнї и цїлїй бїблїотєкї, — воє то по надзєвичїю умїренїихъ цїнахъ. Вь вїду недалекого празнїка Воскрєсєнїя Хрїстового прошу Вєсч. Духовєнствє: прїослїати євангєлїа и другїй церковнїй кнїжї до перєплєту скоро, чтобы и мѣгъ ихъ вчєсно выготївїти и отослатї. Що до перєплєту євангєлїй можна порозумїтїся зь мнєю пїсьменно и умовїтїся що до цїны. Старїй украшенїя євангєлїй обавляюся и доповнїюють подь момїмъ надзоромъ и за момїмъ заходомъ. Вся робота выходїть оть мене красна, дешєва и крїпка, чога я давъ уже тїлїкїхъ доказы. Наконєць звєртаю увагу, що у мене суть на складѣ готовї прєкраснї молїтвеннїкї для дамъ и „Помянїкї“ уоошшїхъ для Брацѣв церковныхъ, Роднїчъ, Товариствъ, Инїстїтудъ и т. д.

Сь поважанїємъ Мих. Слѣжарскїй, у Львовѣ, вь Ставроунїгїйскѣмъ Инїстїтутѣ.

Матерїи на одѣжъ

лїшь вь трєвалог овечонь воєны для мужчїныхъ середного роста

3.10 метра	за ар. 4-96 кр. зь доброй воєны овеч.; на 8-— „ аз дїшн. воєны овеч.;
одно убранье	„ 10-— „ аз тонкои воєны овеч. „ 12-40 „ аз дуже тонк. воє. ов.

Наєды до дороги аз штуку ар. 4, 5, 8 и ажъ до ар. 12. — Дуже краснї одїя, сподїл, обєртнїнїи, матерїи на сукрутї, плащї до дощу, тєплї, сѣрачокъ (льодєнт), комїєт, камгарїт, шєвїєтъ, трїєко, сукна для дамъ и на бїларды, перуїєнїи, доскїями поручає

Заложєннїй **Joh. Stikarofsky**, — 1866. —

Складъ фабрїчнїй вь Бернї.

Ваєры франко. Карты вѣрцєнїй для пднївъ краєцѣв нефранкованю. Высланы за послїзїлїтєю налѣ 10 ар. франко.

Я маю завєсїдъ складъ сукна ар. 15000 а. в. и розумїєсь само собою, що при мѣжї свїтлої торгѣви подѣблєтєсь рєшкї на 1 до 5 метрѣв довгї; л змущєннїй отже продавати такї рєшкї богато повнїше цїны вырѣбу. Вѣрцїєв вь нїхъ посєлєтїя не можнї однакь погодїтї рєшкї отгїнїюєтїся або отгасєт грошї (Рѣбно замїтї, що другїй фирмъ вымѣнюють также, може же за гѣршїй товаръ але грошєй не звєртають.

Черєзъ наслїдєванєнє лєдєшнїхъ або обмїи лївнїхъ фирмъ выдїуюсь змущєннїмъ закнїтїи инсєрванє и прошу для того мѣжъ П. Т. Комїтєтѣв чтобы мою ослїдну фирму зєдержалї ласкаво вь памяти а на случїй потребности почїтїлї мєнє своїми поважными замовлїянїи, котрымъ я завєсїдъ отдамъ мою налѣбїлїшу увагу.

Корєспондєнцїя прїнїмаетюся вь языкахъ нїмєцкѣмъ, угорєцкѣмъ, чєсѣбкѣмъ, польскѣмъ, италїйскѣмъ и францускѣмъ.

1877 (5—24)

Поїзды зелїзничї

Години въ обвїдках означують почну пору отъ 6 въ вечеръ до 6 рано, часъ посли годиника львѣвского.

Отъ 1 листопада 1885.	Поїздъ скорый	Поїздъ особов.	Поїздъ мѣшан.	Поїздъ мѣшан и львѣвскій
Зелїзницѣ державнї.				
До Львова приходять:				
Зъ Гусятна, Станиславова, Хирова и Стрия	---	4 35	---	---
Зъ Хирова и Стрия	---	1 25	---	---
Зъ Станиславова, Хирова и Стрия	---	8 25	---	---
До Станиславова приходять:				
Зъ Гусятна	---	8 55 и 5 57	---	---
Зъ Звардона и Стрия	---	8 22	---	---
Зъ Звардона, Львова и Стрия	---	6 11	---	---
Зб Львова отходять:				
До Стрия	---	7 30	---	---
До Стрия, Хирова, Станиславова, Гусятна	---	11 45 и 7 30	---	8 --
Зъ Станиславова отходять:				
До Стрия, Львова и Звардона	---	10 -- и 6 48	---	16 50
До Гусятна	---	10 20	---	---

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1556 10--? купуе и продае

Всѣ эффекты и монеты подѣ найприступнѣйшими условїями.

5% Листы Гипотечнїи и 5% Листы Гип. премїованїи

котрїи посли закона зъ дня 2 Лїпня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышней постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣшуваня капиталѣвъ фовдовыхъ, пушларныхъ, кавцїи суиружескихъ войсковыхъ, на кавцїю и вадїя

можно въ сїей Конторѣ получить.
(до вылосованя съ 10% премїєю т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученя зъ провинцїи выконуются безъ проволоки по курсѣ дневнѣмъ, не числячи нѣякои провизїи.

Тягненье вже слѣдующого Мѣсяця

Кинсем по 1 зр. 11 досѣвъ 10 зр. лосы

Головна выграа готѣвкою

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. по от- 20% 4788 зр. трученю готѣвкою.

Кинсемъ-лосы дѣстати можна: въ бюрѣ лотерїйнѣмъ угорского Jockey-клубу, Буда-1569 2--20 пештъ, Waitznergasse 6.

Цѣс. кор. уприв. галицкїй

АКЦ. БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

выдае во Львовѣ и черезъ филии въ Краковѣ, Чернѣвцяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВІИ

4% платнїи въ 30 днѣвъ по выш. 4 1/2 " " 60 " " "

Львовѣ, 7 сянїя 1884.

ДИРЕКЦІЯ.

(Передружъ не платител.)

(1555 10--?)

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“

Комедїя на 4 актїахъ.

Написавъ Олександръ Я. Конисскїй.

Цѣна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-цѣ, сторѣвъ 73. — Набути можна черезъ Редакцїю „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

Выдавецъ и редакторъ Иванъ Белей.

Найдешевше руске литературне издавництво „Руско-українска Библиотека Евгенїя Оленичского“ выходить у Львовѣ почавши отъ 1-го грудня р. 1884.

Деси вышло 10 выпускѣвъ, обшїмъ хочѣтъ слѣдующїй литературный материалъ:

1. Запорожцѣ, оповѣданье Ивана Неч-л-Левыцкого 10 кр.
2. Соннїи мари молодого пытомца, оповѣданье В. Барыньского 10 кр.
- 3-4. Оповѣданя Олексы Стороженка (Серїя перша) первѣтно 20 кр. по вышученю скончившыхъ частей 10 кр.
5. Prima Vega, поезїи Юліи Шаалдеръ 10 кр.
6. Оповѣданя Д. Мордовцева 10 кр.
- 7-10. Юрїй Горюенко, повѣсть Кра-соченка 40 кр.
11. Въ Карпатахъ, Ив. Нечуя Левїч-кого, цѣна 10 кр.
12. Галицкїи обраки, Ив. Франка, серїя I, цѣна 10 кр.
13. Лїхїй день, Григорїя Григорїе-вича, цѣна 10 кр.

Предлачувати можна на болше члѣо выпускѣвъ наразѣ, пересылаючи отповѣду квоту (1 або 2 зр.) на руки выдвїи (ул. Словацког. ч. 6). Замова-лїти можна такожъ поодинокїи выпуски, додаючи за поодинокїи выпускъ 2 кр., а за подвѣйный 5 кр. на оплату порта

NEUE (13.) UMGEBEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.

240 HEFTE ODER 10 BÄNDE.

VIERTHUNDERT TAFELN.

Brockhaus' Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis a Heft 30 Kr.

JEDER BAND FL. 4.90. LEINWAND FL. 5.40. HALBFRANZ FL. 6.70. O.W.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1603 128--? поручае Специальности и универсальнїи средства, французскїи и иншїи, якъ че-резъ ну такъ и черезъ нашъ фирму оповѣщуванїи.

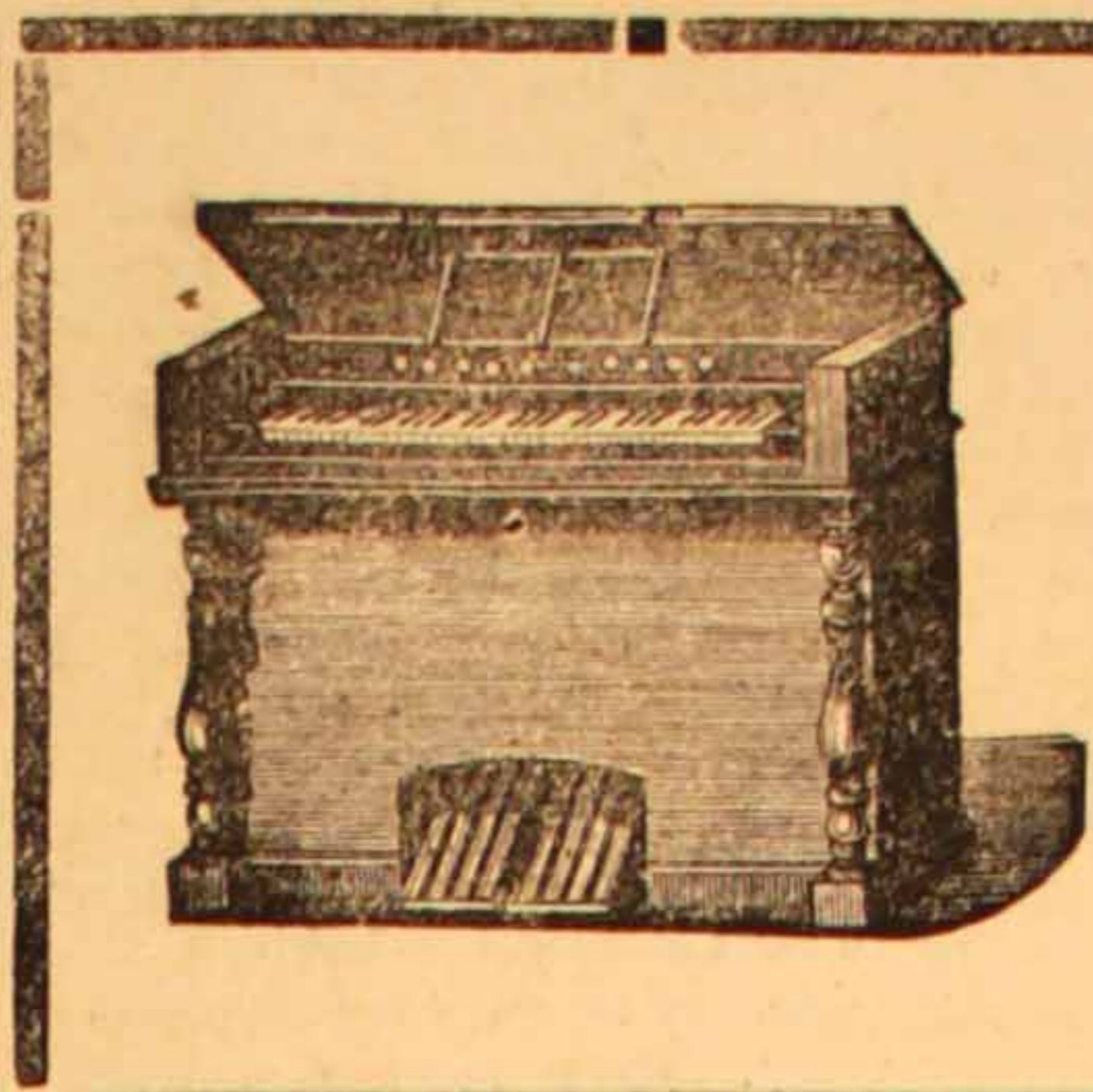
Якъ заводити Правды на ладѣ закомар-ской Правды?

Розказавъ Данило Тимчикевичъ, духовнїй Зако-маїя. Накладомъ „Батьковщини“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Дѣстати можна черезъ редакцїю „Батьковщини“.

Руска исторична Библиотека

выходять въ Тернополи неперїодичными (менше болше що два мѣсяцѣ) томама въ 10—15 листовъ печатныхъ. Каждый томъ, що отавовить для себе окрему цѣлѣсть, можна предлачувати отдѣльно. Предлата на одинъ томъ безъ пересылки 1 р. 20 кр., съ пересылкою франко 1 р. 30 кр., — рекомендованю 1 р. 40 кр. На умѣно замовлене могутъ предлатити дѣстателїи що два томы оправнїи въ англїйске полотно съ золоченымъ вышнѣкомъ за доллатою до поданю цѣны 45 кр. на кожїи два томы. Замовнїши оправнїи примѣрникъ, дѣстателїи вхъ въ другїи половнїи лютото. Дальшїи замовленя на оправнїи примѣрникъ ще при-маются.

Предлачуочїи Томъ II. могутъ дѣстати ще вышновшїи Томъ I. по цѣнїи пренумерационнїи. Предлату наилучше пересылати переказомъ подѣ адресо ю: Олександръ Барвинскїй въ Тернополи.

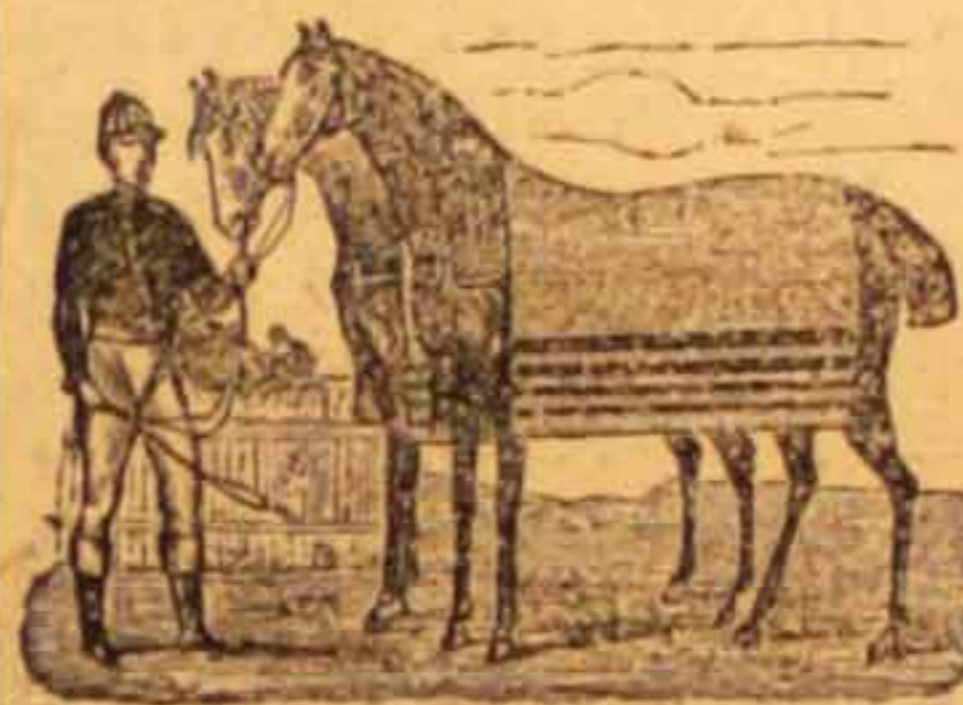

Щобы выступити противъ всякои обманїи анонсової сподучилися межинародне Товариство Експортное и Товарова Сїбїка Викторїя, щобы розсылати всакїи товары гумовї, занавѣсы, диваны, покрывала, обрусїи и дерги на конїи черезъ своего генерального заступника, пана Беренфельда, такожъ и высокоповажанымъ отбирателямъ приватнымъ по стальхъ цѣнахъ фабричныхъ за попереднїмъ присла-нїемъ готѣвки зельницею або за послѣдлатою почтовою.

Диваннїи Викторїя, съ взорами звѣрять або дрѣтѣвъ зр. 280, Викторїя обрусїи съ френдалїями, найновшїи взоры зр. 220 и 340. Викторїя покрывала на лѣжка зр. 320 и 420. Гарнитуры гобели-новнїи два одѣла и одинъ обрусїи зр. 775. Гарни-туръ Викторїя, такожъ 2 одѣла и 1 обрусїи зр. 750 и 10. — Заслѣны Викторїя, складающїи зъ 2 довгихъ крыль съ бордюрами, одною драперїєю съ двома поддѣржками, съ френдалїями Цѣле окно зр. 350, 450 Правднїи вѣхднїи обрусїи шениловїи, зр. 5— и 7—. Смирненскїи портїеры шениловїи, повѣсть до заслѣны за штуку зр. 9—, тунетанскїи взорецъ зр. 4— — Правднїи заслѣны Мекка зр. 650 и 850 — Коцы на постѣль для службы зр. 250 и 3—. Фланельовїи одѣла зр. 5— и 6— Одѣла кашмирровїи въ всѣхъ барвахъ, ешитїи найльшїимъ шифономъ за штуку зр. 460. Нормальнїи одѣла пѣся системы проф. Бгера, зр. 13—. Миланскїи шовковїи одѣла зорѣва для особѣ недужныхъ, шовкъ бур-тѣвнїи зр. 325, найтяжшїи дубль якѣсти зр. 630. Стебнованїи одѣла Викторїя зъ шовковог. атласу всякои барвы 118 см. широкїи 190 см. довгїи зр. 850. При замовленю заслѣны, обрусїевъ и одѣлѣвъ просямо о поданье пожеланю барвы.

Конкуренцїа обманѣ коньскими дергами.
Фабрика дергъ Викторїя предладе на перекѣрь обманчивѣи конкуренцїи величезнїи, широкїи и дуже грубїи не до знищеня дерги Викторїя съ 6 пестрыми пасками модными за штуку лишь по зр. 140. Такїи самїи 190 см. довгїи и 130 см. широкїи зр. 160, найтяжшїи якѣсти дубль зр. 190. Тїи дерги можна такожъ уживати замѣсть коцѣвъ на постѣль.

до подорожи для мужчїнъ 350 см. довгїи, 150 см. широкїи за штуку зр. 475 и 550, найльшїи сорта зр. 750.

Великїи выборъ диванѣвъ, одѣлѣвъ, сбрѣсѣвъ и дергъ. Цѣннїи на жадање даромъ и франко.

Звертаю покорино увагу моїхъ высокоповажаныхъ П. Т. отбира-телѣвъ, що мало выключне заступство нововынайденыхъ американь-скихъ научковыхъ плащѣвъ отъ дощу для дамъ и мужчїнъ. Можна ихъ уживати на одинъ бѣкъ яко обгортки и порошникъ а на другїи бѣкъ кавчужковїи отъ дощу. Тїи плащѣ суть такъ малїи и можна ихъ такъ тонко зложити, що можна ихъ выдѣдно сховати до кишенїи Чи то въ подорожи чи въ мѣстѣ нема красшїи ношѣ. Цѣна за штуку лишь зр. 750. При замовленю плащѣвъ просямо о поданье довгости, почавши отъ ковыря въ долину.

Замовленя треба высылати до генеральной агентуры Export- und Victoria-Waaren-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I, Salzgries 3. Агентуры влїдлїннїи: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Пе-тербургъ и Константинополь. 1561 16--?

5 килевї

БОЧѠВКИ ВИНА

поручае

Торговля Гегелїйско-токаїскїихъ винъ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1545 (8—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочѣвка Гегелїйского столового . 2 зр. 10 кр
1 " Гегелїйского столового луч- шей якѣсти 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 " 1 " Гегел. стол. ароматичного 2-70 и 3 зр 1 " Самородного вытравяного . 4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 " — " Червоной вина: 1 бочѣвка Vizontai 2 " 50 зр.
1 бочѣвка Vizontai старе . 3 " — "

Повыше наведенїи цѣны розумѣются вразѣ съ бочѣвкою окованю желѣзными обручами и о-плаченнїмъ портомъ почтовымъ, такъ що благо-окаоннїи отбиратель жадныхъ болше коштовъ не поносить. Кушучю вина особито только у продуцентѣвъ ручнїи за здоровїи добрїи, натураль-нїи и лучшїи вина якъ зъ Вершець, и проить о ла-окави замовленя.

Прїзнану загально найлучшу

масу до запусканя пѣдлогѣ

поручаютъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1584 33—0

Перепродучнїи даемо отповѣднїи работъ.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що высокоповажанїи отпѣ духовнїи уряджуютъ при церквахъ хоры, прѣто поручаю мѣнѣ ФАБРИКУ ГАРМОНИОМЪ (або ФИСГАРМОНИОМЪ) ДО УЧЕНЯ СЛѢДОВА-тельно высокоповажаннїи п. проф. Н. Вахняннїи купнїи мѣнѣ же дати высокоповажанымъ отпѣмъ духовнїимъ о тѣмъ дуже пожиточнїи инструментѣ найльшїи информаци. Цѣна тїихъ инструментѣвъ отъ 70 зр. а. а. и выше. Дае такожъ на раты. 1372 69--? Съ поважанїемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІИ.

властитель первой въ Галичнїи фабрики органѣвъ и тѣмъ моїхнїи у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

„Овесъ сибирскїи“

каждого часу на продажѣ въ кїльво по 12 зр. а. в. Овесъ сїи есть дуже плодотвѣннїи (ка-тка выдае 4 корцѣ), а также малїи на стужу, въ высшїи Треба его стїати дуже рѣдкѣмъ на грунту треба третю стѣбнѣ жатѣ. Хто болше бере стѣбу ошукѣево цѣну.

Иванъ Головинскїи, рускїи священнїи въ 1583 почта Долина.

Гарантїа

конкуренцїи мебѣлѣвъ.

Навратѣльнїи и найдешевше жерѣло покосу, высылка мебѣлѣвъ до всѣхъ частей свѣтлїи гуртовъ и въ drobнїи продажїи.

Теодоръ Диконичъ, Вѣденїи 1. Bezirk Wipplingerstrasse Nr. 27.

МОЛОЧАРНЯ

МАРІИ КОМУНИЦКОУ

ул. Сикстуска ч. 3. у Львова

Подеа до вѣдомости высокоповажанїи П. Т. Цѣвъ, що кроїтъ всякого добрнѣго набѣду, добронскїи кавы, котрон порцїи штуе 12 крейцарѣвъ, мѣдѣстатїи найльшїи буда-тоже смачнїи свѣдана и мрѣ, складающїи зъ всѣмъ мяса и ярины — порцїи по кр. а. в.

Запрашаючи умнїи численого звиджуваня и Заведеня, остаюсъ съ вышнїи поважанїемъ: **Марїа Комунїцка**

Отъ Руского товариства Педагогичного

можно набути отлѣдуючїи: Хемїя, Рокков, 40 кр. Гостинѣцъ для чемнїихъ дѣтѣй 8 кр. Малїи звѣрнїецъ, 8 кр. Забавнїи дѣтѣй, 8 кр. Менажерїя, 8 кр. Вязанка желанїи, 10 кр. 1584 16--?

„ДЫМЪ“

повѣсть Ив. Тургеневъ. Цѣна на 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр. Дѣстати можна въ англїи инотрацїи „Дѣла“ або въ книгарнїи Ставропѣгїйскїи.

Бояннѣ

зборнїкъ малорукнїихъ клавнїи выдѣвъ

Викторъ Матюкъ

получати можна черезъ редакцїю Ставропѣгїйского Института и у самого Выдавцѣвъ въ вѣску почта Ярославъ, 1 зр. 50 кр.